

Slovo úvodem

Vážení přátelé, táborníci a táboroví pamětníci! Žijeme v době, kterou mnozí rádi označují jako neklidnou. Neustálé skloňování slova „krize“ ve všech možných podobách, v médiích i v běžném životě, v nás vzbuzuje jakoby oprávněné obavy a strach z budoucnosti. Dobře odůvodněné argumenty nás utvrzují v pocitu, že vše kolem nás se hroutí a naděje na zvrát k lepšímu je pouhou iluzí. Ale myslíte, že je to ten správný pohled na problémy dnešního světa? A je to i naším hodnocením vzhledem ke společenstvím, ve kterých žijeme? Já myslím, že NE. Není nakonec ta často zmiňovaná krize naší příležitostí povyrůst tím, že odhodíme balast pohodlnosti a povyšování vlastního ega a vrátíme se zpátky na cestu pokory a vzájemné empatie? Není tolerantní společenství lidí žijících ve vzájemné důvěře, úctě a lásce předobrazem Božího království, které Bůh chtěl, abychom zde na zemi budovali?

Někdo moudrý kdysi řekl: „Problémy jsou tu od toho, abychom se je naučili řešit. Jakkmile se je naučíme překonávat, přestávají být našimi problémy.“ Tady bych hledal klíč k našemu snažení. Toto je, dle mého názoru, cesta, kterou bychom měli ukazovat dětem a utvrzovat se v ní i sami navzájem. Aplikováno do naší situace, rozpoznat skutečné problémy od těch zástupných. Budovat společenství lidí, kde pojem láska a přátelství není jen pouhým slovem, ale již vykonaným skutkem. Nehledat rozdíly mezi námi, ale spojit se při vzájemném přijímání našich osobností v jeden celek, ve společenství, které, ač směřující do Božího království, otevírá svou nataženou dlaň ostatnímu světu. Pomoci tak nejen dětem, které přijímáme do našeho společenství, ale všem, kterých se jakkoliv naše konání dotkne. A ať je tím dotykem třeba jen úsměv, přátelské popovídání či projev sounáležitosti v bolesti či v radosti. Ať dotčení

poznají, že jsme tu s nimi a pro ně. Pokud to nedokážeme a budeme se uzavírat před okolním světem s povýšeneckým pocitem, máme opravdu velký problém a ta všude omílaná krize je proti tomu naprostá banalita.

Někdy rád říkám, že ten, kdo někdy byl na Americe a účastnil se třeba jen na čas našeho společenství, jako by se nakazil nevyhléditelnou chorobou. A je jedno, jestli se loučil s dobrými či smíšenými pocity. Je na něm, jak ten zážitek uchopí. Je to ale příležitost. Příležitost nacházet podstatu věci. A to jak v otázkách víry, tak v běžném životě. Příležitost najít pravý význam slov víra, přátelství, upřímnost, odpovědnost, tolerance, solidarity, vina, radost, obět a mnoha dalších. Šance poznat pravý obsah těchto pojmů je díky způsobu života v našem společenství vyšší, než jinde. Správné utřídění těchto pojmů do našich žebříčků hodnot z nás pak dělá ty pravé nevyhléditelné „Radošťáky“, „Američany“, kteří se mezi ostatními poznají a najdou. A jsou pro okolní svět nadějí i příslibem, že navzdory všem krizím známe cestu, kterou rádi ukážeme i těm ostatním. Cestu, na které se opíráme o naše vzájemné společenství a která nekončí truchlením nad nedobyty hmotnými statky, ale končí v láskyplné a radostné náruči našeho nebeského Otce.

Vít „Viki“ Kubíček, statutární zástupce Střediska Radost

Slovo duchovních rádců

Vážení, milí přátelé!

V roce 1967 vznikl Tábor Radost, který vstupuje do 46. roku své existence. Od začátku to byl duchovní i nábožensko-výchovně vzdělávací projekt. Organicky se k němu pojí kultura, sport, tábornictví, práce na táboře, turistika, hry, otužování, výchova k lásce a pravdě. Dal by se definovat takto: modlí se a pracuj, hraj si, zdokonaluj se fyzicky i duchovně.

Jak se nám to dařilo, o tom mohou vydávat svědectví táborníci minulých let, např. i ti, kterým v prvním roce tábora bylo patnáct a dnes je jim šedesát... Mnozí z bývalých táborníků jsou již na věčnosti, vzpomeňme na ně.

Po dvacet let tvrdé totality byla náboženská výchova na táboře protizákonná, takže nebylo snadné vytrvat. Ale Boží pomoc i přimluva Panny Marie byly stále s námi, i když to byly doby velmi těžké a nebezpečné. Rok 1989 již otevřel novou etapu, první svobodný tábor však byl až v roce 1990. I když jsem tábor vedl, měl jsem na pomoc vedoucí, rádce, později měl každý běh svého vedoucího. Tak se vystříдалo mnoho desítek vedoucích rekrutovaných z tábora, a tak to trvá až do dnešních dnů. Přicházejí a odcházejí. Podobně jako táborníci – těch prošlo táborem několik tisíc. Také je jistě pozoruhodné, že mnozí si na táboře našli své životní partnery, po několika letech uzavřeli manželství, u jiných se na táboře probudilo povolání ke kněžství nebo řeholi. Na současných táborech už jsou běžné děti táborníků a také již i vnuci.

V současné době se během prázdnin frekvence je v šesti běžích asi šest set lidí a v průběhu roku se jich na různých setkáních vystřídá také několik stovek.

Co je nyní důležité? Abychom zůstali věni našim idejím v proměnách času a signálech doby. Ještě více dnes prohlubovali duchovní rozměr, morálně-věřoucnou dimenzi. Vedli děti k pravidelné modlitbě,

k svátosti smíření i eucharistii. Pomohli jim v poměrně těžké době překonat přicházející pochybnosti. Projít správně pubertou i adolescencí, zachovat si život, činnost víry. Angažovat se příkladem i skutky v oblasti šíření víry, být živými ratolestmi na Kristově kmeni – Církvi. Osvojit si denní čtení Bible, žít statečným životem, pomáhat potřebným. Také, aby měly děti k sobě přátelský vztah, bez závislosti a zloby a vzájemně si ochotně pomáhaly. Aby se nedělily na sympatické a nesympatické. Aby měly hledět dopředu a měly ušlechtilé cíle. Myslely na budoucnost, směřovaly k věčnému životu. To všechno je úkol pro každého z vedení tábora.

S tím se na táboře pěkně kloubí program umělecký společně se sportem, hrou, cvičením, tábornictvím, poznáváním přírody a učení se lásce k ní podle vzoru sv. Františka. Patří k tomu časté vycházky do okolních lesů a poznávání okolí i práce na zvelebování objektu a tábořiště.

Na nás starších je, abychom byli dětem vzory lásky, pokory, pravdy, poctivosti, modlitby i horlivosti. Aby nepropadly konzumu a jejich hlavním cílem nebyl majetek a peníze.

Chceme navazovat na výchovu rodičů v rodině, být vám nápomocni – spolupracovat s vámi. Děkujeme vám, že nám děti svěřujete. Současně děkujeme za vaši pomoc na úpravě a opravě objektu. Prosím, přijďte nám, pokud můžete, pomoci i se svými přáteli.

Od začátku existence Radosti jsem vedl činnost duchovní i finanční a technickou. Od roku 2011 vedu jen duchovně-výchovnou činnost a správu za účinné pomoci otce Martina. Veškerou další agendu vede a řídí Viki - Vít Kubíček, velmi dobře a obětavě. Pán Bůh mu zaplať. Děkujeme vám za vaši pomoc, modlitby, finanční příspěvky. Prosíme s námi u Božího trůnu, abychom dnešní těžkou dobu zvládli k prospěchu táborníků dnešních, i těch budoucích.

Žehná vám všem a vašim rodinám otec Tišek.

Milí čtenáři Zpravodaje Střediska Radost, přeji vám radost z práce, z bližních a z maličkostí každého dne. Podělím se o jednu moji radost. Jedná se o mladou rodinu; manželé pocházejí z Česka a s malým synkem žijí dlouhodobě v zahraničí. Od křtu jejich dítěte si dopisujeme. Paní sama se připravuje k přijetí svátosti křtu. Především, že Archa Radosti je jednorázový časopis, který jsme vydali v roce 1990 v neuvěřitelném nákladu pět tisíc kusů a do něj vložili koncentrát toho, co nám Tábor Radost na Americe přinesl. Nedávno mi ta paní napsala:

„Přemýšleli jsme o budoucnosti. Už dlouho si říkáme, jestli se nevrátíme do Česka; cítíme, že to tady 'není ono'. Vždy, když jsem tu zažila něco pěkného, říkala jsem si, že to tu je docela fajn. Pro své děti chci to nejlepší a jsem schopna pro to něco udělat. Dosud jsem měla vždy na paměti vzdělávací systém, možnost snadno se tu naučit jazyky apod. No ale přečetla jsem si 'Archu Radosti' a mám jasno. Archa Radosti je moje krásné dětství – rodiče nás hodně vedli k přírodě – a navíc tím, že je prostoupená vírou. A mám obavy, že tady by náš syn nic podobného, jako je táborový oheň a možnost být obklopen hodnými lidmi, asi nezažil. Byla bych nerada, aby Toníkovým koníčkem jednou bylo chodit ve volném čase nakuřovat, což je oblíbená místní kratochvíle. Takže se těšíme, že s ním jednou taky pojedeme na 'Ameriku', a to ne autem přes půl Evropy, ale pěkně z Brna. Do první třídy totiž, dá-li Pán Bůh, nastoupí tam.“

Rozumíte, proč o mailu píšu? Na Americe je někdo, kdo dokáže ovlivňovat život v jiné části světa. Jsou to lidé, nebo Bůh? Myslím, že lidé ve spojení s Bohem.

Z toho vyplývá povinnost odpovědnosti za místo, které nám nepochybně připravil Bůh ke kultivaci, k prožívání, k růstu. Lípa svatě Anežky České zasazená na sklonku roku 2011 je toho krásným

potvrzením.

Máme zelené louky, tmavý les, čistou vodu, kamenný dům, v létě stany kolem něj. Místo stvořené pro zážitky, které se zapisují do hlavy i do srdce tak, že se nám chce zase se vrátit. No řekněte, kde jinde je vidět tolik hvězd na obloze? Nejen, že na Americe není světelné znečištění, ale nám se tam „chce je vidět“.

V posledním roce se udály podstatné změny v řízení Střediska, ve vedení táborů. Místo „jednoho otce Tiška“, obklopeného spolupracovníky, je tu devítičlenná Rada Střediska, funguje Táborová rada. Dějí se stovební práce, vylepšuje se. Moderní slovo týmy je skloňováno ve všech pádech. Nasazení zážitkové pedagogiky je nepřehlédnutelné. Otec Tišek je v pozadí, což je ve věcech každodenních organizačních a finančních starostí vzhledem k jeho věku a zdraví v pořádku.

Na Americe vždy bylo cenné skloubení sportu, her, jedinečných dovedností – a duchovního občerstvení, služby starších mladším, zakotvení věřících v církvi.

Zdá se mi, že dochází k přerušení tradic stříhem. Chceme všechno nové, spoléháme se na ochotné mladé, předáváme jim pravomoci, nemluvíme jim do toho. Zdůrazňuji přitom, že tyto mladé obdivuji, rozlišuji jejich obdarování a jsem vděčný za jejich nezištné nasazení s chutí, jakou jsem měl v jejich věku já.

Pak to někteří starší vyhodnotí. Chybami se člověk učí, ale u nás by tento druh nabývání zkušeností měl být okrajovým. Zklamané dítě příště nepřijede, dodatečně poučený vedoucí se ožení a odejde, Zpravodaj bude dělat někdo jiný, vztah k církvi se může nevratně vyprázdnit. Mimořádně důležitá je tedy kontinuita, navazování, získávání zkušenosti při přímé práci se staršími dospělými, záznamy všech činností do nepřebujelé administrativy. Modlím se, aby toto poněkud neklidné období vyústilo do opravdovosti spolutvůrců, do chuti vzájemně se sdílet, radovat se z úspěchů svých i druhých, do rozhodnutí nechtít všechno dělat jinak,

do otevřenějšího hlášení se ke Kristu. Rodiče současných i minulých táborníků zvu a prosím: podílejte se, zajímejte se, pište, přijedte, hodnotte; zvláště vy, kteří jste kdysi Amerikou prošli. Věřím, že s Boží pomocí a za vašeho přispění jsou před námi dobré roky.

Vám i vašim rodinám žehná váš otec Martin

Neratovské ohlédnutí

Je hodně zážitků, na které rádi vzpomínáme, ale některé se nám vryjí do paměti hlouběji. Jeden takový jsme zažili na loňském výletě Tábora Jitřenka, který mířil do nedalekého Neratova. A byl to výlet opravdu mimořádný.

Neratov. Pamětníci a starší táborníci budou okamžitě vědět, kam že to ti naši nejmenší šli, pro ostatní jen pár slov na vysvětlenou. Neratov je poutní místo, které bylo na konci druhé světové války téměř zničeno. Co nestačila zničit sovětská vojska, to dokonal komunistický režim. Neušlo ale pozornosti Zajícovi, otci Josefu Suchárovi, který o jeho obnově snil už v dobách, kdy stál po boku otci Tiškovi a byl po dlouhá léta jeho pravou rukou. Tišek byl také tím, kdo jej dovedl ke kněžství, stejně jako mnohé jiné. Otec Josef loni rovněž oslavil své životní jubileum, kdy byl před 25 lety tajně vysvěcen na kněze. Pro ty starší jen uvedu, že výročí bylo i krásným radostným setkáním starších táborníků a přátel Radosti. Pro ty mladší ještě doplním, že po pádu komunistického režimu nastoupil otec Josef svou pastorační službu kněze v blízkém Kunvaldu a později v Neratově včetně přílehlých farností, podobně jako Tišek například v Klášterci nebo v Králíkách.

Ale abych se vrátil zpátky k našemu výletnímu zážitku. Na jitřenkový výlet jsme šli v pondělí 15. srpna, v den ukončení poutních slavností v Neratově. Tyto poutní slavnosti měly v sobě ještě něco zvláštního, a to událost, kdy při hlavní mši svaté nový

královhradecký diecézní biskup Mons. Jan Voškál vyhlásil Neratov znovu oficiálním poutním místem královhradecké diecéze. Nečekaná, ale o to více radostná zpráva. V pondělí ale poutní slavnosti končily dopolední mší svatou. A právě tuto mši svatou koncelebrovali otec Tišek a otec Josef. Na začátku mše, před mnoha poutníky, jsme vyslechli krásné poděkování otce Josefa otci Tiškovi za jeho doprovod ke kněžství i za dlouhá léta, kdy spolu kráčeli bok po boku při vedení táborů na Americe. Nejedno oko, zvláště těch starších, zaslelo, a to nejen proto, že jsme vzpomínali na krásné, dávno minulé časy. Tišek pak v kázání i na konci mše svaté svými slovy přímo vybízel ke vzpomínkám, které nás hladily po duši. A aby toho nebylo málo, po obědě v neratovské jídelně při besedě s dětmi v krásném prostředí neratovského kostela Tišek i Zajíc vzpomínali i vysvětlovali mnohé zážitky z táborů na Americe i z historie společných cest do Neratova dlouho před pádem komunismu a rozmluv na téma obnovy tohoto Bohu milého místa. Děti nezahálely a nejedním všetečným dotazem rozesmály nás i poutníky přítomné v kostele. Nikomu se nechtělo na cestu domů, na které ovšem někdo na nebi držel temné mraky, aby se vypršely až po návratu dětí do jejich stanového domova.

Nicméně po skončení besedy v kostele jsme společně s Tiškem a mnohými dalšími zašli ještě na kus řeči a něco sladkého do útulné neratovské restaurace. Mluvívalo se, logicky, právě o Neratově, o velikosti i významu tohoto díla. Oceňovali jsme působení otce Tiška, jako kmene, ze kterého vzešlo mnoho dobrého. Když pomínu Tábor Radost na Americe, tak asi nejznámějšími počiny vzešlymi z Tiškova působení budou Jožanův Neratov a Martinovo Radio Proglas. Je toho ale mnohem víc, působení na biskupských gymnáziích i činnosti bývalých táborníků, kde jim byl Tišek impulsem i oporou. Za to mu patří nejen naše poděkování, ale i všeobecná úcta a respekt. Svědčí o tom i ocenění, které se mu dostalo z rukou prezidenta

republiky Václava Klause v podobě medaile za zásluhy.

Na závěr ještě krátká informace pro ty, kteří ještě o Neratovu neslyšeli. Doporučuji navštívit stránky www.neratov.cz, kde najdete vyčerpávající informace o místě i aktivitách kolem Neratova. Jedná se o obnovou, kdysi téměř vymřelou farnost v oblasti Sudet, na základech ruiny poutního kostela. Neratov není jen poutní kostel, který otec Josef Suchár opět uvedl v život a obnovil jako poutní místo, ale je také dnes živým místem mnoha dalších aktivit. Najdete zde i v blízkých vesnicích chráněné dílny, kde pracují lidé s postižením, jejich ubytovací a stravovací provozovny, obnovená jsou i nová rekreační zařízení, hospodářské zázemí farmy Neratov a mnoho dalších aktivit. Aktivity z Neratova zasahují i daleko za hranice našeho kontinentu, v Indii byl z aktivit odtud vzešlých postaven kostel a nyní se dokončuje škola (viz www.PONS21.cz). Téměř všude v Neratově i okolí budete narážet na bývalé i současné táborníky, poznáte je podle vstřícnosti a reakce na sdělení, že patříte také k těm z Tábora Radost či z Ameriky. Vřele doporučuji toto místo navštívit, ať již při cestě na tábor či brigádu, nebo jako nedělní výlet. Svým přispěním se tak i vy můžete stát budovateli tohoto velikého díla.

Viki

Rozhovory

Připravili jsme rozhovory s dvanácti osobnostmi aktuálně zapojenými do tvoření aktivit Střediska Radost. Všem jsme položili stejné otázky a tak sami můžete porovnávat pohledy na zdánlivě obvyklé dotazy.

Vít „Viki“ Kubíček

statutární zástupce, člověk, na kterého téměř vždy na Americe narazíte

Na které z akcí se ti loni líbilo nejvíce a proč?

Všechny akce byly pěkné, ale tak nějak obzvláště útulno a příjemno bylo na loňských jarních prázdninách, klidná atmosféra a vzájemné přátelství nám přímo nabízel svou nejlaskavější tvář.

Čím mohou příznivci prospět?

Už tím, že jsou tu s námi. Nicméně způsobů pomoci je mnoho, od fyzické, přes finanční, věcnou až k pomoci modlitbou. Dobročinnosti se meze nekladou, rádi poskytneme informace, kde momentálně potřebujeme nejvíce pomoci.

Je podle tebe něco, co by se mělo přednostně zlepšit?

Je to na delší vykládání, ale především záleží na nás samotných, co pokládáme za svou prioritu a co pokládáme za důležité. Já sám mám pocit, že by bylo potřebné velmi pečovat o naše vzájemné vztahy, aby se z nich nevytratilo přátelství a vzájemné tolerance. Otevírat naše společenství pro ostatní a nabízet jim přátelskou ruku v jejich radostech i starostech.

Jaká je tvá oblíbená družina?

Kterákoliv, která se na nástupu usmívá a je z ní cítit Radost. Nicméně moji zvláštní pozornost mají Rackové, několik let jsem jim před mnoha a mnoha lety rádcoval. Taky bych rád zmínil některé

družiny, které se často nedostávají na výsluní předních pozic bodování, ale dokážou se postavit problémům; často tam rádcové odvedou obrovský kus práce ve prospěch ostatních, takových si velmi vážím.

Co tě na práci pro Ameriku nejvíc baví?

Asi bych to nenazval prací, ale na Americe mě baví žít v našem společenství, nacházet nová a nová přátelství, poznávat spoustu lidíček s jejich dobrými i špatnými vlastnostmi a vzájemně si pomáhat být lepší. Zažít společně spoustu zajímavého. A práce na Americe? To je prostě Radost.

Co bys popřál Středisku Radost?

Kromě standardních přání bych přál Středisku Radost hodně kvalitních lidí, kteří bez nároku na vlastní slávu obětují Středisku svůj drahocenný čas a často i kus svého života. Zapomenou říkat „Já, já, já...“ a v tichosti žijí pro druhé.

Co tě nejvíc potěšilo v poslední době?

Mám rád nepodstatné maličkosti, a tak třeba dnes večer, když jsme se s osmiletou dcerou Eliškou vrátili za tmy domů a chumelilo, pozorovali jsme to krásné tiché víření vloček kolem pouličních lamp. Taky jsme mohli kličkovat mezi vločkami a i jinak si zablblnout, což mě na sklonku dnešního dne mile potěšilo. Aspoň na chvíli jsem si mohl hrát na to, že dokážu být stejně malý jako Eliška, odložit masku zdánlivé rozumnosti a prostě – být s ní.

Přibliž nám své současné povolání.

Mým oborem je elektronika, konkrétně automatizace, nicméně pracovní rozpětí je mnohem širší, od počítačů až po naprosto neelektrické úkoly.

Jaké je tvé životní motto?

Žít a nechat žít, v lásce i přátelství, prožít si a užít si každý den, který je nám dán. Hřivny nám svěře-né rozmnožit a rozhodnout při vstupu na věčnost.

Co jsi dostal pěkného k Vánocům?

Pár dní volna, které jsem mohl věnovat rodině. To byl nejkrásnější dárek pro nás navzájem a pěkně jsme si ho užili.

Které jídlo nejíš?

To, které mi nikdo nedal. Opačně ale musím říct, že jsem polívkovej, a kuchařky na Americe už to dobře vědí. Moc mi tam chutná.

Jaká je tvá oblíbená kapela/písnička?

Nemám nějakou extra oblíbenou kapelu, mám rád písničky, které ve mně textem či melodií něco evokují nebo kterými mohu já něco sdělit svému okolí. Jako táborník jsem míval třeba velice rád písničku Orion a zůstalo mi to dodnes. Škoda, že už se zpívá jen výjimečně.

Eliška „Bety“ Škrobová

radní, vedoucí Amerického spolča v Brně, táborová vedoucí

Na které z akcí se ti loni líbilo nejvíce a proč?

Je těžké si vybrat jednu akci, když byly všechny tak krásné, ale moje srdíčko už asi navždy bude patřit Jitřence. Nejvíce se člověk často naučí od těch nejmenších.

Čím mohou příznivci prospět?

Je mnoho možností, od práce přes sponzorské dary až po modlitbu. Držte nám palce.

Je podle tebe něco, co by se mělo přednostně zlepšit?

Nepochybně máme v mnoha směrech co dohánět, a jak napravovat naše chyby. Před námi je mnoho úkolů, na kterých budeme muset spolupracovat, což s sebou vždy přináší jisté problémy. Občas mám pocit, že nám chybí tolerance a pokora. Ale snažíme se, tak to snad vše dopadne dobře.

Jaká je tvá oblíbená družina?

Samozřejmě všechny klučičí ;-). Moje první družina Žabky a poslední dobou družina krále Petra, prince Jiřího a prince Kaspiana.

Co tě na práci pro Ameriku nejvíc baví?

Přijde mi, že práce pro Ameriku má smysl, potkávám se při ní s úžasnými lidmi a neustále se děje něco nového. A taky je to odreagování se od běžných starostí.

Co bys popřála Středisku Radost?

Popřála bych nám všem, abychom sem vždy mohli přijet a zažít něco krásného, najít zde přátele, přiblížit se k Bohu a trochu vyrůst v lepšího člověka.

Co tě nejvíc potěšilo v poslední době?

Podarilo se mi udělat pár těžkých zkoušek ve škole. A také jsem se v poslední době potkala nebo mluvila s lidmi, na kterých mi dost záleží a které nevidám moc často.

Přiblíž nám své současné povolání.

Jsem ve třetím ročníku na provozně-ekonomické fakultě Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity, takže zatím studuji účetnictví, daně, management a marketing, finance, hospodářskou politiku, makroekonomii atd.

Jaké je tvé životní motto?

Těžká otázka, na kterou neumím odpovědět. Ale nedávno jsem našla v knížce Země lidí větu, která se mi velice líbila: „Být člověkem znamená být odpovědný. Znamená to hanbit se za nezaviněnou bídu. Znamená to být hravý na vítězství, kterého dosáhli kamarádi. Znamená to cítit, že přiložíme-li svůj kamínek k ostatním, pomáháme stavět svět.“ (A. de Saint-Exupéry)

Co jsi dostala pěkného k Vánocům?

Dostala jsem krásného plyšového medvídka...

Které jídlo nejíš?

Pražené kobylky, mravence, brouky, housenky... jinak nejsem moc vybíravá.

Jaká je tvá oblíbená kapela/písnička?

Líbí se mi třeba Enya, Within Temptation, Českomor, Nohavica a mám ráda smyčcové nástroje. Moje nejoblíbenější táboraová písnička je Sarajevo.

Otec František „Tišek“ Fráňa

otec Tišek, zakladatel a klíčová osobnost vedení Radosti

Na které z akcí se ti loni líbilo nejvíce a proč?

Na stavěčkách tábora – výborná spolupráce s vedoucími akce, dobrá pohoda, pracovní píle a dobré složení kolektivu. Když všichni táhli za jeden provaz a nebylo žádných narušovatelů pohody. Také tábor Jitřenka byl skvělý.

Čím mohou příznivci prospět?

Tím, že zůstanou příznivci. Budou podporovat a chránit tradice a rituály, aby Radost zůstala Radostí.

Je podle tebe něco, co by se mělo přednostně zlepšit?

Organizace tábora. Má příliš mnoho stupňů v organizaci vedení, takže ani děti nevědí, kdo všechno je nad nimi, zvláště když jednotlivé stupně prezentují rozdílné názory a instrukce. Vůbec všeobecně přebujelá neoperativní administrativa. Pokud vedoucí tábora nemá na starost stránku finanční, placení faktur a pokladnu, nemá na starosti organizaci zásobování, kuchyně a marodky a má ještě k tomu programového vedoucího – je na táboře zbytečný.

Jaká je tvá oblíbená družina?

Nemám oblíbenou ani neoblíbenou družinu. Záleží převážně na profilu rádce. Nemám rád, když rádce družiny věnuje více času a pozornosti své dívce či chlapci než družině, nebo používá hrubá slova.

Co tě na práci pro Ameriku nejvíc baví?

Duchovní správa, pokud je v pohodě. Možnost využít radami a pomocí svoje zkušenosti za 45 let ve světle signálů času. Jsou-li kladně přijímány k dobrou táborníků.

Co bys popřál Středisku Radost?

Aby jeho činnost nestagnovala, ale prohlubovala se, zejména aby mravní a duchovní výchova byla přednější než hry. Aby – z hlediska programu pro děti – byly hry jednoduché, srozumitelné pro všechny, i mladší děti. Nemám rád hry se zbraněmi a jejich imitacemi a finanční hry, škodí to charakteru.

Co tě nejvíc potěšilo v poslední době?

Jmenování otce arcibiskupa Dominika Duky kardinálem. Koledovník otce Martina včetně ilustrací (pozn. nový koledový zpěvník). Bohu díky.

Přibliž nám své současné povolání.

Někdo má zaměstnání, někdo povolání. Tedy povolání: spirituál Biskupského gymnázia a další školy, duchovní správce Interdiocézního střediska dětí a mládeže Radost, to jsou funkce deklarované otcem biskupem Vojtěchem. Kromě toho zástupce Dominika Duky v záležitostech Kolpingova díla ČR. Výpomoc v duchovní správě u sv. Prokopa ve Žďáře a další.

Jaké je tvé životní motto?

Skrze Krista, s Kristem a v Kristu. Neztrácej svou svobodu hříchy, zejména projevy nelásky a pýchou, vůbec ne tím, co ti škodí.

Co jsi dostal pěkného k Vánocům?

Desítky dárků. Např. svetr, aktovku s popruhem přes rameno, masážní přístroje, ohřívač do bot, knihy a DVD, baterku s dynamem a diodou, nový mobil, mešní víno, nescafé, dobroty atd. Pán Bůh zaplat.

Které jídlo nejíš?

Zkažené nebo nesprávně připravené. Nedostatečně tepelně upravené nebo připálené. Také jídla s velkým obsahem cukru.

Jaká je tvá oblíbená kapela/písničkář?

Kapela Hradišťan a z písní momentálně „Nad horama vyšla hvězda“ (Ulrichovi, Javory).

Martin Klumpar

mladý vedoucí, který má za sebou vedení mimotáborových akcí

Na které z akcí se ti loni líbilo nejvíce a proč?

Velikonoce – dobrá sešlost lidí, klidný a tradiční průběh.

Čím mohou příznivci prospět?

Materiální přebytky jejich domovů, užitečné pro Středisko Radost, propagace – šíření dobrého jména, modlitba.

Je podle tebe něco, co by se mělo přednostně zlepšit?

Utuzení vztahů v rámci vedení, netříštit mimovolně vedení do názorových skupin, ale vytvořit kompaktní a sehraný celek, ve kterém je možná diskuse, snažit se udržet starší a zkušenější vedoucí i přes jejich časové vypětí, snažit se je zapojit/využít jejich zkušeností a dovedností co možná nejvíce.

Jaká je tvá oblíbená družina?

Racci.

Co tě na práci pro Ameriku nejvíc baví?

Získávání zkušeností, příprava zázemí především technického.

Co bys popřál Středisku Radost?

Ať je společenstvím co možná nejvíc živým a živoucím, upřímně (nikoliv strojeně) radostným, plným Lásky (záměrně velké L, aby nezapadla v čase to povrchně myšleném přání lásky a zároveň aby byla ukazovátkem k Pánu), plným pochopení a porozumění, společenstvím takovým, které když někdo pozná a zakusí, nebude chtít opustit (a to ne proto, aby bylo více členů Sdružení, ale proto, že více lidí v dobrém spolu více dobrého dokáže) a ze kterého bude moci těžit, i když už třeba mimo něj, po celý život.

Co tě nejvíc potěšilo v poslední době?

Příjemně strávené Vánoce a hodnotně strávený čas na přelomu roku.

Přiblíž nám své současné povolání.

Student Univerzity Palackého v Olomouci.

Jaké je tvé životní motto?

Těším se na a z budoucí věčné blaženosti.

Co jsi dostal pěkného k Vánocům?

Dárků bylo 26, všechny byly pěkné, některé už nejsou. Jako tři tradiční zástupci – svetr, ponožky, bačkory.

Které jídlo nejíš?

Doposud jsem nejedl sushi, ale opravdu nevyhledávám kraví jazyky, především v celistvém stavu, a anglický puding.

Jaká je tvá oblíbená kapela/písnička?

Jsem multizánrový, multikapelový a multipísničkový člověk, ale pokud mám nějakou uvést, tak během posledního roku jsem si asi nejvícekrát

pustil (a z toho usuzuji, že pro toto období je mou nejoblíbenější) „Where Is The Love?“ od The Black Eyed Peas.

Marie „Mariana“ Lukasová

dlouholetá hlavní vedoucí táborů a to jak „velkých“, tak Jitřenky

Na které z akcí se ti loni líbilo nejvíce a proč?

Na druhém běhu tábora. Protože jsem tam byla úplně poprvé v celém svém táborovém životě (krom biřmování 2010), cítila jsem se tam přijatá a všechno šlo hodně dobře.

Čím mohou příznivci prospět?

Ženy s pevnými nervy a schopností domluvit se a někdy zase i mlčet... vařením; chlapi s řidičákem, darem praktičností a šetrností... zásobováním; muži technickou přípravou, znalostí našeho místa, samostatností a šetrností... službou techniků. Toto každý rok pro tábor pracně sháníme. Se zdravotníky je to lepší jen chvílemi.

Je podle tebe něco, co by se mělo přednostně zlepšit?

Kontinuita práce s dětmi – i během roku. Je to ale velmi náročné.

Jaká je tvá oblíbená družina?

Nemám preference.

Co tě na práci pro Ameriku nejvíc baví?

No, nevím, jestli mě práce přímo baví – například přípravu tábora mám za přímo šílenou práci. Leda tak odškrtnutí toho, co už je hotové. Mě baví spíš jiné věci: spolupráce s vedoucími, pozorování zrání děcek, taky třeba hraní na varhany.

Co bys popřála Středisku Radost?

Aby v každé táborové generaci bylo pár

inspirativních, táhnoucích osobností. Abychom je nepřehlédli, udrželi a měli z nich radost nejen po dobu, kdy jsou děti, ale i po dobu, kdy podříží kormidlo.

Co tě nejvíc potěšilo v poslední době?

Vánoce. Účast na projektu Mozartova Requiem spolu s amatérskými muzikanty z Třebíčska.

Přiblíž nám své současné povolání.

Podílím se na monitoringu zacházení a zachování lidské důstojnosti na místech, kde jsou lidé „omezení“ na osobní svobodě (věznice, dětské domovy, léčebny a podobně). Spolu s kolegy jezdím do takových zařízení a pomáhám šéfovi – ombudsmanovi – komunikovat s představiteli těch zařízení a i úřadů, aby se zlepšovalo, co není v pořádku.

Jaké je tvé životní motto?

Je jich víc. V zásadě kterékoli od otce Stanislava. V případě tábora to taky může být „Kdo vytrvá až do konce, bude spasen.“

Co jsi dostala pěkného k Vánocům?

Nějaké měkkoně (na tábore se nebudu moc vymlouvat, že nemám plavky), pánvičku a žehličku.

Které jídlo nejíš?

Fazole. Děkuji, že to bude zohledněno při sestavování jídelníčků.

Jaká je tvá oblíbená kapela/písnička?

Ze zahraničních třeba U2 a Chamba, z domácích mám ráda třeba Bétel nebo Radůzu.

Tomáš „Charlie“ Žižkovský

zkušený vedoucí

Na které z akcí se ti loni líbilo nejvíce a proč?

Především o těchto Vánocích jsem zase rád navštívil místo, které tak silně spojuje tolik našich srdcí. Líbí se mi vidět mladé, do života nadšené lidi, kteří s odvahou a důvěrou v Krista žijí radost ze vzájemného obdarování láskou. Také jsem letos poprvé „nečekaně“ zavítal na Jitřenku, která mě okouzila nejen dětským světem, ale i nadšením starostlivých. Na těchto malých dětech jsem si uvědomil, jak krásný věk prožívají, a že by bylo potřeba, abychom se my „dospěláci“ občas vrátili do tohoto bezstarostného a čistého období života.

Čím mohou příznivci prospět?

Určitě podporou kvalitního setkávání mladých, které se děje například zde. I přesto, že děti mnohdy považují za důležitější jiné věci moderního světa, měli by rodiče vytvářet vztah blízkosti k dobrému společenství, které je velmi důležitou investicí do budoucnosti jejich dětí. A věřím, že když vidíme požehnání a milost Božího provázení Radosti, pak je stejně důležitá i společná modlitba.

Je podle tebe něco, co by se mělo přednostně zlepšit?

Hlavní je asi nespoléhat na lidské schopnosti, ale vždy vidět před sebou kroky našeho Pána, které můžeme následovat, neboť On už tu cestu prošel před námi.

Jaká je tvá oblíbená družina?

Myslím, že pro mnohé to je jejich vlastní družina, ze které „pochází“. U mě je to, nepočítaje družinu svatých Apoštolů, družina Jelenů, z dívkách jsou mi sympatické názvem Berušky a Žabky.

Co tě na práci pro Ameriku nejvíc baví?

Veliká zkušenost s lidmi, především s mládeží. Mám pocit, že Radost je společenstvím, do něž opravdu patří, mohu zde vnímat i rozvíjet své dary a prožívat zde radost ze života, když se spojí stejně „naladěni“ lidé v dobré věci. Úžasná je rozmanitost nádhery Božího stvoření, kterou spatřuji v každém člověku na Radosti.

Co bys popřál Středisku Radost?

Aby se rozvíjelo dál. Aby si byli všichni jisti zásadami, na nichž Radost vzkvetla, a aby prohlubovali vzájemné vztahy, které rozvíjí budoucí generace, které mohou být sice perlami na dně moře, avšak jejichž zář je vidět zdaleka.

Co tě nejvíc potěšilo v poslední době?

Úspěchy v osobním životě, v němž cítím pevnost a blízkost Božího vedení. Momentálně i úspěšně uzavřené zkoušky.

Přiblíž nám své současné povolání.

Díky Boží milosti se připravuji na kněžství – cele oddané službě Bohu a lidem.

Jaké je tvé životní motto?

Je pro mě těžké zvolit jen jednu větu, protože poznáváním života se mi obzory stále rozšiřují. Přesto ale mohu říci, že nejdůležitější pro mě je čerpat plnými hrstmi z nezměrnosti Boží lásky a jí obdarovávat své bližní. Dalo by se říci: „Človče, přijmi Boží lásku, nech se Jím milovat a odpověz na ni láskou k člověku.“

Co jsi dostal pěkného k Vánocům?

Největší radost mám z nového telefonu, na němž i mp3 k buzení je opravdu mp3. Ale krásné je, s jakou pečlivostí si na nás každý „andílek“ o Štědrém dnu vzpomene.

Které jídlo nejíš?

Myslím, že žádné snad nemám, kromě toho, že se bojím kostí v rybě.

Jaká je tvá oblíbená kapela/písníčka?

Doporučuji Hillsong, líbí se mi hudba z filmů, písničky Tomáše Kluse, Taylor Swift.

Vojtěch „Woyta“ Drápal

tajemník, hlavní vedoucí tábora

Na které z akcí se ti loni líbilo nejvíce a proč?

Samozřejmě první běh tábora – sešla se tam úžasná parta lidí, celá akce měla spád, a i když nebylo všechno nachystané dokonale a často se něco pokazilo, nikomu to nevadilo, protože jsme tu byli pro sebe navzájem, děcka i vedoucí, a dovedli jsme si navzájem odpouštět.

Čím mohou příznivci prospět?

Co mě osobně trochu trápí je to, když se doslechnu, že některé dítě nemohlo jet na tábor či akci během roku, protože si to jeho rodiče nepochopili dovolit. Pomohlo by, kdybychom získali nějaké prostředky od sponzorů, od nějakého podniku či fondu, takže pokud byste o nějaké takové možnosti věděli, dejte nám prosím vědět. Jinak nám samozřejmě hodně pomáhají vaše modlitby, hlavně aby akce dopadly dobře a nikomu se nic nestalo.

Je podle tebe něco, co by se mělo přednostně zlepšit?

Dramaturgie zážitkových akcí, skladba programu, vyjasnění kompetencí, vzájemná zastupitelnost.

Jaká je tvá oblíbená družina?

No comment.

Co tě na práci pro Ameriku nejvíc baví?

Týmová práce s lidmi, kterým mohu věřit, líbí se mi smysluplnost naší činnosti a úplně nejvíc mě baví, když můžu připravit nějakou mega hru, která děcka vrhne do úplně jiného světa, hluboko za hranice všedních dnů.

Co bys popřál Středisku Radost?

Hodně štěstí, zdraví... :-)

Co tě nejvíc potěšilo v poslední době?

Když jsme se sešli s týmem, který chystá táborovou ideu, v mé oblíbené pivnici a začali jsme tvořit.

Přibliž nám své současné povolání.

Student? No tak většinu roku se flákám a dva měsíce se stresuju.

Jaké je tvé životní motto?

Každou chvíli jiné, záleží na tom, který japonský anime seriál jsem naposledy zkouknul.

Co jsi dostal pěkného k Vánocům?

Flashdisk.

Které jídlo nejíš?

Takové jídlo neexistuje.

Jaká je tvá oblíbená kapela/písnička?

Kapely: Ginevra, Klíč, Asonance. Píseň Riverside – na kurzu Prázdninové školy Horizont v Lipnici nám ji pouštěli každý večer a my při ní vzpomínali na zážitky uplynulého dne.

Veronika „Píďa“ Voleská

mladá vedoucí, na táboře 2011 sportovní vedoucí

Na které z akcí se ti loni líbilo nejvíce a proč?

Jarní prázdniny pod vedením Marušky O.

a Slůňete. Proč? Super lidi, nálada, program (hry na louce), atmosféra...

Čím mohou příznivci prospět?

Finanční dary, popřípadě práce přes rok.

Je podle tebe něco, co by se mělo přednostně zlepšit?

Komunikativnost. Možná z hygienických věcí sprchy.

Jaká je tvá oblíbená družina?

Všelky, joooooooo.

Co tě na práci pro Ameriku nejvíc baví?

Jednoznačně práce s dětmi. Společenství, které se na Americe utváří.

Co bys popřála Středisku Radost?

Hodně spokojených, radostných a šťastných dětí, optimistických a schopných vedoucích s kreativními nápady. A také ochrannou ruku Boží nad celým tímto velkým a nádherným „dilem“.

Co tě nejvíc potěšilo v poslední době?

Účast mých amerických kamarádů na mém maturitním plese.

Přibliž nám své současné povolání.

Studuji Střední pedagogickou školu v Litomyšli – takže bych se do budoucna chtěla věnovat práci s dětmi.

Jaké je tvé životní motto?

Udělej všechno pro to, aby právě dnešní den byl tím nejkrásnějším dnem ve tvém životě.

Co jsi dostala pěkného k Vánocům?

Jejku, toho bylo... Například takový úsměvný dáreček, takový kráááásný ponožky s obrázkama, chcete fotku?

Které jídlo nejíš?

S jídlem nemám od malička problém, nenapadá mě nic, co bych nesnědla...až na Šneky :-D

Jaká je tvá oblíbená kapela/písnička?

Tomáš Klus

František „Fanda“ Janoušek

hlavní vedoucím třetího běhu 2011 a jeden z vedoucích Jitřenky

Na které z akcí se ti loni líbilo nejvíce a proč?

Nejvíc jsem si to užil na Jitřence, protože jsme měli v družince ty nejlepší a nejvtipnější děti.

Čím mohou příznivci prospět?

Dát doporučení dalším dětem na náš tábor.

Je podle tebe něco, co by se mělo přednostně zlepšit?

Každý by měl pracovat přednostně na sobě.

Jaká je tvá oblíbená družina?

Čápi.

Co tě na práci pro Ameriku nejvíc baví?

Rád mám příjemné lidi kolem sebe a mám radost, když vidím, jak z těch malých táborníků vyrůstají neskutečně dobří lidé.

Co bys popřál Středisku Radost?

Středisku přeji, aby mělo vždy dostatek kvalitních a ochotných pomocníků.

Co tě nejvíc potěšilo v poslední době?

Všichni vedoucí, technici, kuchařky a pradlenky třetího běhu.

Přiblíž nám své současné povolání.

Pracuji na stavbě rodinného domku.

Jaké je tvé životní motto?

Je-li pod vším tím popelem jediná jiskřička, rozfoukáme ji, aby se rozhořela v krásnou rudou hranici. (C. S. Lewis)

Co jsi dostal pěkného k Vánocům?

Nejvíc mne potěšily kreslený komiks Lucky Luke a Marcipánové koule:)

Které jídlo nejíš?

Aspik.

Jaká je tvá oblíbená kapela/písnička?

Je jich mnoho, ale do mých oblíbených patří skupina Queen, Leonard Cohen a CM Technik.

Maruška Ondračková

táborová vedoucí a vedoucí mimotáborových akcí

Na které z akcí se ti loni líbilo nejvíce a proč?

To je velmi těžké říct, protože jsem ani zdaleka nebyla na všech mimotáborových akcích. Každá akce je už ze své podstaty úplně jiná. Určitě nebyla akce, na které by se mi loni nelíbilo. Pokud bych ale musela říct, na které se mi líbilo úplně nejvíc, zvolila bych asi Jaráky, na kterých panovala tak skvělá atmosféra mezi účastníky, že na to vzpomínám doteď.

Čím mohou příznivci prospět?

Rozhodně přiložením ochotné ruky k dílu, tím myslím doslova na brigádách, nebo sponzorským darem. Dále dobrým slovem o Radosti, které třeba navnadí další rodiče a děti, které budou tvořit budoucí generace táborníků. A v neposlední řadě modlitbou.

Je podle tebe něco, co by se mělo přednostně zlepšit?

Vždy je co zlepšovat, a kdyby nebylo co zlepšovat, přiznejme si, že by to byla i nuda. Ale myslím, že nejdůležitější je zlepšit vzájemné vztahy a komunikaci mezi lidmi, mezi námi navzájem. To, pokud se podaří, vše další půjde mnohem snáz.

Jaká je tvá oblíbená družina?

Žabky, kvak, kvak.

Co tě na práci pro Ameriku nejvíc baví?

Příprava akcí, vymýšlení programu a hlavně samotný čas strávený s dětmi.

Co bys popřála Středisku Radost?

Abyste stále dobře fungovali, a hlavně, aby neustále přicházeli další ochotní lidé, kteří budou s nadšením pracovat pro dobrou věc.

Co tě nejvíc potěšilo v poslední době?

Úspěšně složená zkouška z mikrobiologie.

Přibliž nám své současné povolání.

V současné době jsem studentkou lékařské fakulty MU v Brně.

Jaké je tvé životní motto?

Dělat malé věci s velkou láskou. (Matka Tereza)

Co jsi dostala pěkného k Vánocům?

Pýžamo – fialové, proužkované :-)

Které jídlo nejíš?

Dršťkovou polévku.

Jaká je tvá oblíbená kapela/písnička?

Pavlík a továrna na Jam – všem vřele doporučuji.

Otec Martin Holík

dlouholetý vedoucí, současně spolu s otcem Tiškem duchovní Střediska Radost

Na které z akcí se ti loni líbilo nejvíce a proč?

Na Vánočním setkání 2010/2011, protože bylo nadějeplné pro budoucnost a byla tam fajn sestava „děček“.

Čím mohou příznivci prospět?

Každopádně prací a prací všeho druhu.

Modlitbou k tomu. Vedou se tu velké zápasy světla a tmy.

Je podle Tebe něco, co by se mělo přednostně zlepšit?

Ano. Vzájemně naslouchání, důsledná komunikace, dobrá vůle, která občas chybí.

Jaká je tvá oblíbená družina?

Racci, moje první tábornická družina.

Co tě na práci pro Ameriku nejvíc baví?

Slovo bavit mě trochu ježí; celý svět se dnes baví. Ale zábava je to na Americe někdy taky. Jádrem mého setrvávání je, že je to práce a soužití s mladými a pro mladé. Tedy něco velmi dynamického, co kněze udržuje jako zahřívací kolo monopostů F1.

Co bys popřál Středisku Radost?

Pochopení pravé role Střediska, která se mi zdá být v posledním roce upozaděná.

Co tě nejvíc potěšilo v poslední době?

Každý den má své malé radosti, každý týden velké. Jedna velká: že byla zázračně uzdravena jedná bývalá na smrt nemocná tábornice. Malá? Že snad stihnu odevzdat příspěvky pro tento Zpravodaj.

Přibliž nám své současné povolání.

Mé povolání je prvně kněžské: jsem kaplanem u sv. Augustina v Brně, duchovní působilé ve Středisku Radost, dále v kolektivu pracovníků Tv Noe a Proglasu. Druhé působení je šéfovské: Jsem zakladatelem a šestnáct let ředitelem Radia Proglas, šest let spolumajitelem Telepace, držitele licence Tv Noe. Do třetice se ve mně nezapře elektroinženýr: Znalosti a zkušenosti využívám zejména v Proglasu.

Jaké je tvé životní motto?

Domine, ut Audiam! Pane, ať slyším! Je to obměněné zvolání slepce Bartimaia, křičícího na Ježíše u cesty z Jericha.

Co jsi dostal pěkného k Vánocům?

Cyklistické jezdecké rukavice a triko, pět dobrých knih, diapačivo, zásobník na léky, kosmetiku...

Které jídlo nejíš?

Jím vše, co není příliš sladké nebo příliš mastné.

Jaká je tvá oblíbená kapela/písnička?

Hradišťan, Via Cantantium, Bétel, ELO, U2, Spirituál kvintet, Křižiaci, Malá lesní jablkoň, Rotrová, Nohavica... Voda široké řeky, Krajina zlatejch pochodní, Co s touhle šťastnou chvílí, cokolí s Barbrou Streisand... Když to je těžké, v Proglasu máme asi 40000 skladeb-písní, z toho čtvrtinu výborných.

Jaroslav Šimůnek

táborový vedoucí, který to s fotkami skutečně umí

Na které z akcí se ti loni líbilo nejvíce a proč?

Jednička a Jitřenka – skvělá atmosféra, mix starého a nového, dobré vedení, možnost se na všem domluvit a vůbec super kolektiv lidí, jak vedoucích, tak dětí.

Čím mohou příznivci prospět?

Táboru obecně? Práce je tam vždycky dost a zlepšovat je taky pořád co... Tedy jezdit na Ameriku a nabízet pomoc. Jsou podle mě lidi, co maj pořád moc práce a každá nabídnutá ruka jim bodne.

Je podle tebe něco, co by se mělo přednostně zlepšit?

Nevím, je mi jasný, že je potřeba kde co, od prkotin, jako je uhníla lavička, pomalý komply, až po systémové problémy se vším možným od webu po kuchyň, ale priority nechám na lidech, kteří vědí víc než já.

Jaká je tvá oblíbená družina?

Ta moje – tedy Petrové a Srnci:) Jinak asi nemám speciální preference, respektive asi bych měl, ale stejně jde vždy o to, kdo je v té družince. Takže je to takhle spíš o tom, který zvíře preferuju; na jedničce jsem měl Srnce a byli moc prima. Na Jitřence jsem přímo byl v družince Petrů a jsem nadšenej.

Co tě na práci pro Ameriku nejvíc baví?

To, že jsem s kamarádama, pořád se něco nového dozvídám a učím, je toho spousta.

Co bys popřál Středisku Radost?

Ať vzkvétá a daří se mu! Aby našlo řešení všech věcí, co potřebuje, aby se vždy dokázalo domluvit na tom, co je důležité, a aby vidělo přes všechny problémy, že dělá dobou věc!

Co tě nejvíc potěšilo v poslední době?

Různý setkání s lidmi, které mám rád; mezi to patří i Vánoce na Americe.

Přibliž nám své současné povolání.

Oktaván na plný úvazek – takže pohoda, klídek a leháro :)

Jaké je tvé životní motto?

Já asi nemám žádný jedno konkrétní...

Co jsi dostal pěkného k Vánocům?

Knížku od Orka Váchy, litající vrtulníček, hrající polštář a tunu dalšího :)

Které jídlo nejíš?

Snědl jsem zatím všechno, co jsem dostal, ale nepotřebuju si zopakovat slepičí pařátky a medúzy v něčem kyselým...

Jaká je tvá oblíbená kapela/písnička?

Těch je moc. Já mám rád věci od klasiky po alternativu; takže ať sem dám cokoliv, nebude to ani zdaleka vypovídat o tom, co mám v hudbě rád.

O Středisku

Středisko Radost, občanské sdružení, je sdružením dětí a mládeže, které zároveň pracuje pro děti a mládež. Sdružuje táborníky, členy vedení a všechny ty, kteří sdružení podporují – příbuzné a přátele táborníků, tedy samozřejmě i dospělé. Bez finančního, technického a právního zázemí by činnost občanského sdružení, tedy zejména pořádání táborů a víkendových setkání pro mládež, nebyla možná.

Členství ve Středisku přináší účast na duchovním společenství Radosti a na dalších hmotných a duchovních dobrech. Členové sdružení podle svých možností přispívají finančními i věcnými dary nebo dobrovolnou prací. Členové sdružení také šíří dobré jméno Radosti. Každý rok se koná výroční shromáždění členů sdružení, „obce“, podle stanov. Činnost Střediska řídí rada volená obcí.

Vedle celoročních aktivit je těžištěm činnosti sdružení pořádání letních stanových táborů. O činnosti je možné číst například v tomto Zpravodaji nebo na aktualizovaném webu www.strediskoradost.cz.

Radní Střediska Radost

Financování Střediska

Středisko Radost slouží dětem a mladým lidem. Jeho existence je, jak to dnes chodí, stále nejistá, závislá na zdatnosti vedení, ochetě institucí poskytovat dotace, dobrotě dárců a zaměření nadací.

Středisko Radost zajišťuje finanční prostředky na svůj provoz z celé řady zdrojů. Díky tomu jsme schopni poskytovat služby těm, kteří je potřebují.

Stávající struktura příjmů rozhodně není optimální, vedle příjmů z plateb za tábory přetrvává velká závislost sružení na nenárokovatelných zdrojích – dotacích a grantech. Dotace a granty tvoří významnou část rozpočtu, hlavními poskytovateli dotací jsou Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, místní samosprávy a Jihomoravský kraj. Sružení by rádo získávalo větší procento prostředků od vás, laskavých dárců. Abychom mohli investovat, abychom mohli být dobrými hospodáři. Potřebujeme rovněž lidi, kteří se Středisku budou moci věnovat naplno, aby sloužilo svým cílům co nejlépe. Po mnoho let se totiž věnoval otec Tišek cele Radosti, řekněme tak na úrovni dvou pracovních úvazků. Sestavení každoročního rozpočtu vyžaduje velký nadhled a důvěru. Náklady a jejich strukturu je možné vyčíslit relativně dobře, obtížná je příjmová strana rozpočtu: vyhodnocení žádostí o dotaci trvá velmi dlouho, prostředky dotací a grantů jsou navíc často účelově vázány a mohou být použity pouze na to, co bylo – někdy před drahým časem – napsáno v projektu. Proto si velmi vážíme všech příspěvků, které nám práci umožňují konat, a děkujeme za ně jménem těch, kteří si to ještě neuvědomují zcela spočítat.

Můžete-li a chcete-li podpořit práci a život Střediska prostřednictvím bankovního převodu, použijte č. ú. 110524067/0300. Budeme velmi potěšeni, když si zřídíte, byť menší, trvalý platební příkaz, například čtvrtletní nebo pololetní. Do zprávy pro příjemce uveďte, prosíme, svoje jméno a adresu pro pozdější zaslání potvrzení o daru

a poděkování. Na požádání vám rádi vystavíme potvrzení o daru pro odpočet ze základu daně.

S případnými dotazy a pokyny ohledně potvrzení se, prosíme, obračejte na adresu tajemnik@taborradost.cz, tel.: 733 741 741.

Víte, kdo by mohl Radost podpořit? Nebo snad víte o vypsaném grantu? Dejte nám vědět, děkujeme. Nakonec prosíme: Doporučte tyto možnosti těm, kdo nevědí, „jaký dobrý skutek učinit“.

Ekonomická situace Střediska Radost v roce 2012

Rok 2011 poznamenalo dlouho inzerované snižování dotačních titulů, jež se stávalo realitou. Ze strany MŠMT jsme neobdrželi dotace na program provozních nákladů ani podpory jednotlivých aktivit. Získali jsme pouze dotaci investiční na skladový kontejner. Dále jsme získali přiměřeně nižší příspěvky z městských rozpočtů. Velmi nám pomohla dotace od Jihomoravského kraje, která nám umožnila provést rekonstrukci vodovodního potrubí a jeho umístění v nezámrzné hloubce, jako reakce na neustálé havárie rozvodu vody. Některá potrubí totiž vedla jen několik centimetrů pod povrchem terénu. Dalším výrazným dotačním titulem, získaným od MŠMT, byla mimořádná dotace k Evropskému roku dobrovolnictví 2011, která nám umožnila investovat do vzdělání osob, které se na běhu Střediska Radost podílejí. Byla velkým přínosem ve formování jak vedoucích i rádců, tak osob pracujících v zájmu našeho společenství. Nemalými částkami ve formě daru Středisku Radost rovněž přispělo i mnoho dalších osob či firem. Za poskytnuté dary i dotační tituly upřímně děkujeme.

Celkově byl rok 2011 ve znamení přiměřených úspor (přesná ekonomická data i výkazy rozvahy a výsledovky jsou uvedeny ve výroční zprávě, kterou najdete na našich internetových stránkách). Snaha byla šetřit tak, aby se to nedotklo dětí a kvality jejich prožitků. Větší investiční a pracovní

úkoly jsme realizovali až na podzim, kdy bylo patrné, jak budou vypadat naše finanční výsledky v roce 2011.

Na základě poskytnutých dotací byly pořízeny a zbudovány tyto položky:

- » Kompletní rekonstrukce venkovního rozvodu vody do nezámrzné hloubky, stavba rozvodné šachty a související terénní úpravy.
- » Stavba podloží pro skladový kontejner pod Medvědicí, koupě kontejneru a jeho uložení.
- » Koupě nové kotoučové pily a motorové štípačky na velká polena.

Nicméně výhled do roku 2012 není nijak příznivý. S kalkulací zvýšení DPH i s růstem dalších cen se dostáváme do situace, kdy bude nutné najít další prostor pro šetření. Zároveň musíme dostát alespoň přirozené údržbě a obnově našich materiálních statků. Doufáme v přidělení některých dotačních titulů i ve štědrost našich dárců.

I když jsme kvalifikovaným výpočtem zjistili, že například náklady na stravu vzrostou meziročně téměř o dvacet procent, rozhodli jsme se přizpůsobit cenu našich aktivit zvýšením o necelých deset procent. Vnímáme tlaky na zvýšené finanční výdaje rodin ze všech stran a rádi bychom touto cestou umožnili účast na našich akcích i dětem z rodin, které nemají v současné době nadbytek finančních prostředků. Cena aktivit a setkání během roku bude stanovena jednotlivě pro každou akci, základní cena tábora 2012 byla stanovena na 3.500,- Kč. Protože zvýšení ceny neodpovídá reálnému zvýšení nákladů za jednotlivé aktivity Střediska Radost, věříme, že tak jako v minulosti, rodiny, kde je dostatek finančních prostředků, případným navýšením plateb za své děti pomohou rodinám s finančním nedostatkem. Věříme, že tuto situaci pochopíte.

Viki

Ohlédnutí za rokem 2011

Není jednoduché učinit shrnutí, jaký byl minulý rok. Každé oči to vidí jinak. Koneckonců tím nejvíce hodnotícím faktorem jsou výpovědi dětí a účastníků našich aktivit po svém návratu domů. Když opadne euforie z právě prožitého setkání, s malým časovým odstupem ale ještě s dobrou pamětí je hodnocení reálnější a bližší tomu, které v nás zůstává jako impuls k další účasti na našem společenství. I proto jsme v minulém roce zavedli systém dotazníků, které účastníci vyplňují několik dní po skončení akce či na konci táborů a které jsou vodítkem i pro naše hodnocení a reakce na některé události.

Stručně shrňme, čeho jsme v minulém roce dosáhli a co bylo vykonáno. Je na vás, abyste si úsudek o úspěšnosti udělali sami.

V roce 2011 byly náplní činnosti Střediska Radost tyto aktivity:

- » Úterní setkávání mládeže – „spolčo“ vedené Bety – Eliškou Škrobovou. Náplní jsou zájmové činnosti a hry, někdy v prostorách kanceláře na Jamborově ulici, jindy někde „v terénu“. Účast podle programu 5–25 osob. Oblíbená aktivita převážně mládeže z Brna a okolí, navazuje na setkávání v Maďarském centru.
- » Středeční setkávání vedoucích a radních, schůzky svolávané s různou pravidelností převážně do kanceláře na Jamborově ulici, s programem podle potřeb účastníků, určeno hlavně pro správná a řídicí úlohy Střediska, účast 2–15 osob.
- » Celoroční Růženec v Proglasu, 1x do měsíce, pod vedením otce Martina.

Jednorázové aktivity:

- » Školení vedoucích v únoru a listopadu v prostorách Kanceláře veřejného ochránce práv, ve snaze zvýšit znalosti vedoucích a jejich

kvalifikaci pro vedení a práci s dětmi a mládeží, v roce 2011 byla školení podporována z dotace Evropského roku dobrovolnictví.

- » Pololetní setkání – využití pololetních prázdnin, v programu kladen důraz na hry a zájmové činnosti, zimní sporty, v roce 2011 s bohatou sněhovou nadílkou.
- » Jarní prázdniny – využití části jarních prázdnin k pobytu zaměřenému na hry a zájmové činnosti, výlety do přírody, podniknuta „cesta kolem světa“.
- » Postní setkání – víkend připravovaný jako duchovní obnova před blížícími se Velikonoce, v menším počtu účastníků, především rádců.
- » Velikonoční duchovní obnova, tradičně s velkou účastí, zaměřená na kvalitní duchovní prožití velikonočních svátků, součástí jsou ale i hry a výlety do okolní přírody, silný zážitek při křížové cestě na tábořišti i oslavy slavného vzkříšení.
- » První a druhá květnová brigáda, jejichž cílem je údržba areálu na Americě a budování; proběhly za účasti dětí i rodičů, po práci zbyl čas na trochu sportu a zábavy, na druhé z brigád zaplála i táborový oheň.
- » Rádcovské setkání – zaměřené na průpravu a zocelení rádců, tentokrát v trochu „tvrdším“ duchu, což bylo přijato kladně; výkony některých rádců byly pozoruhodné.
- » Stavěčky – přípravný týden před začátkem tábora, staví se táborová náměstí, sportovní náčiní a celý areál se připravuje na průběh táborů. Mimořádně náročná činnost, na které záleží úspěšný průběh táborových běhů. Dobrou vizitkou vedení stavěček byl areál loni perfektně připravený na příjezd dětí.
- » 1. – 3. běh táborů, pro děti od 9 let; dle vyhodnocení dotazníků byly velmi úspěšné, děti velmi kladně hodnotí přátelské prostředí i atmosféru tábora. Tábory proběhly bez vážnějších úrazů, pouze v jednom případě musela

tábornice kvůli zlomené noze pobyt předčasně ukončit.

- » 4. běh, tábor Jitřenka Radosti, určený dětem od 6 do 8 let, v roce 2011 s rekordní účastí 67 dětí. Starší družiny získávají průpravu pro pobyt na „velkém“ táboře.
- » 5. – 6. běh, Tábory rodin – velmi oblíbené pobyty rodin, v roce 2011 v přátelském duchu a podpořeně i krásným počasím.
- » Bourání tábora a stanů – završuje táborové aktivity; uklizení areálu po táborech, příprava areálu na mimotáborový provoz.
- » Dvě podzimní brigády ve znamení babího léta – účast průměrná, odvedeno mnoho práce na údržbě areálu a materiálu, příprava na rekonstrukci vodního potrubí do nezámrazné hloubky a stavba podloží pod skladovací kontejner.
- » Podzimní listí – oblíbené setkání v období podzimních prázdnin, hojná účast i dobrá nálada, zaměřeno na hry, zájmové činnosti a výlety do přírody.
- » Vánoční setkání – hojná účast i velká očekávání, tentokrát s větší mírou akčních her cílených na jednotlivé věkové skupiny. Přivítání Nového roku i duchovní návaznost na prožití vánočních svátků.

Mimořádné a radostné události a radosti v životě Střediska Radost

- » Návštěva tří biskupů na druhém běhu tábora, otce Vojtěcha z brněnské diecéze a otců Jana a Josefa z královéhradecké diecéze. Moc nás všechny povzbudila; během krátké besedy jsme se mohli leccos dozvědět o nich samotných. Mnohé nadchly zážitky z jízdy na motorkách a i jiné probírané adrenalinové zážitky z jejich života i pastorace.
- » Poprvé jsme použili elektronické přihlašování na tábory a povedlo se.
- » Spuštění nové facebookové stránky Střediska

Radost na jaře 2011, okamžitě se stává centrem setkávání převážně mladší generace našich členů a příznivců.

- » Tím, že se otci Tiškovi ulevilo od administrativní práce, zbývá mu více času na pobyt mezi dětmi, které to velmi oceňují. Bylo radostné vidět, jak se kluci na Jitřence šťuchají, kdo si bude moci sednout při jídle s Tiškem ke stolu a povykládat si s ním o svých strastech i radostech.
- » Zasazení lípy svatě Anežky v místě U sudu, kde plánujeme zbudovat malé oddychové zastavení pro kolemjdoucí. Při sázení stromu na začátku listopadu se sešla poměrně velká skupina pomocníků, kteří, ač v nevlídném počasí, usadili strom do země. Stromu pak otec Tišek ještě požehnal ke zdárnému růstu.
- » Táborový výlet do Neratova, krásné prožití poutní nálady a otevřená náruč Radosti v Neratově. Otec Josef nás pak vícekrát navštívil i na Americe, v průběhu Tábora rodin koncelebrolval mši svatou.
- » Několik čerstvě narozených potomků rodičům Radostáků, kteří mají své kořeny na Americe.
- » Obdrželi jsme od Jihomoravského kraje dotaci, která nám umožnila rekonstrukci venkovního rozvodu vody. Je to nutná podmínka k tomu, abychom mohli naplánovat rekonstrukci sprch, venkovní kuchyně i dalších objektů.

Práce a investice v roce 2011

Celý rok 2011 provázela naše velká snaha chovat se co nejušporněji a rozumně šetřit. Přesto bylo možné udělat mnoho nového i udržovat náš areál na Americe v dobrém stavu. Zde je výčet nejvýraznějších položek, které jsme vybudovali či pořídili:

- » Proдали jsme Land Rover „Anglán“ a zakoupili čtyři roky starý pick-up Nissan – říkáme mu Al-mara. Vzhledem k tomu, že má ložnou plochu a je schopen pohybu i v těžším terénu, stal se

naším nepostradatelným pomocníkem.

- » Pokračovali jsme v opravách přístupových cest, byly postaveny odvodňovací kanály a mostky v lese u Ontária.
- » Byl odborně opraven kamenný oblouk a cimbuří v Jerichu současně s výměnou poškozených sedaček.
- » Byla opravena shnilá podlaha v Podkaplí a tamtéž byly zbudovány masivní regály.
- » Byla provedena oprava zateplení střešní konstrukce i odborná oprava stavební konstrukce komínového tělesa.
- » Byla provedena oprava výpusti Ontária, dobetonování jejího usazení v hrázi včetně úpravy odtoku.
- » Bylo odvedeno mnoho práce v lese, kácení vzrostlých stromů napadených kůrovcem, čištění porostu i výsadba nových stromků.
- » Vybudovali jsme odvodňovací kanál od Srubu do mlází.
- » Opravili jsme vodoinstalaci ve vnitřní kuchyni a doplnili ohřev teplé vody.
- » Byly položeny nové kabely do Evropáku, venkovní kuchyně a rozvaděče v Pizzerii.
- » Byly pořízeny nové bezpečnostní vchodové dveře do Přemyslovny, jejich zasazení proběhne na jaře 2012.
- » Další a další nekonečné práce na údržbě našeho materiálu.

Vyjadřujeme tímto svůj dík všem, kteří se nějak k budování na Americe připojili.

Co nás tíží a přetrvá i do budoucna

- » Špatný stav příjezdových cest do areálu na Americe, a to jak od tůňek, tak od Ontária. Celková oprava cest je při našich finančních možnostech nereálná, a tak se musíme spoléhat na postupné opravy nejoblavadnějších míst.
- » Špatný stav sprch a sociálních zařízení mimo

hlavní budovu. Tato zařízení jsou neustále přetěžována počtem účastníků akcí v letních měsících a zoufale potřebují rekonstrukci, na kterou už odkládáme finanční prostředky.

- » Uspořádání vnitřní kuchyně v hlavní budově (příprava jídel hlavně v mimotáborové sezoně). Naléhavě je zapotřebí nejen oprava podlahy, ale i celkově naplánovat lepší rozvržení a zařízení.
- » Špatný stavební stav starších vedlejších budov, jako je třeba Evropák, Plechárna, Wigwam, Srub a další. Je nutný neustálý kolotoč oprav a údržby. Pomohla by celková rekonstrukce těchto objektů, ale ta není v současné době v našich fyzických silách ani finančních možnostech.
- » Zabahnění Ontária a jeho omezeně funkční odtok. Kdysi jsme Ontário používali i k plaveckým závodům, nyní to není možné kvůli velké míře zabahnění. Bohužel ale nejdříve musíme opravit regulaci výpustního systému, protože jinak nejsme schopni Ontário ani vypustit.

Plány a výhledy do roku 2012

Vzhledem k situaci, kdy ubývá dotačních zdrojů, jsme nuceni plány přizpůsobit našim skromným finančním možnostem. Někdy je ale ochota pracovat a dobrý pocit ze společného díla větší šancí k úspěchu než jen dostatek finančních prostředků. Proto naše plány pro nadcházející sezonu nemusejí být nesmělé.

Zatím se rýsují tyto možnosti:

- » Provést rekonstrukci venkovní kuchyně a s ní související úpravu okolního terénu a komunikací, rekonstrukci nápojové linky Jordán.
- » Dokončit úpravy odvodů vody a kanalizace před budovou, provést úpravu terénu a výměnu mycích žlabů chlapců i dívek.

- » Oprava střechy Obývacího, nastavení opačného spádu a schůdky ke schodišti.
- » Začít s přípravou rekonstrukce vnitřní kuchyně a skladů potravin.
- » Oprava a reorganizace prostoru Přemyslovny.
- » Vybudování oddechového místa – laviček a stolu v místě U sudu, kde byla zasazena památná lípa svatě Anežky Přemyslovny.
- » Pokračování v úpravách a odvodnění příjezdových cest.
- » Sanace prostoru bývalé Medvědice, úprava technického prostoru kolem dřevníků.
- » Úprava a obložení kontejneru pod Medvědicí.
- » Další a další práce na údržbě našeho areálu a majetků.

Jak je z uvedených bodů vidět, jde o smělé plány. Obzvláště rekonstrukce venkovní kuchyně se neobejde bez pomocníků. Proto bychom vás rádi touto cestou požádali o pomoc. Během květnových brigád, ale i před nimi uvítáme pomoc nejen starších táborečnicků a vedoucích, ale především tátů a chlapů, kteří se nebojí přiložit ruku k dílu a užít si přitom i nějakou příjemnou chvíli. Dáme vám vědět mailem či na našich internetových stránkách o aktuální situaci. Předem děkujeme za vaši podporu.

Za všechny, kteří se na organizaci brigád a prací podílí Pepa + Rolf + Viki

Ještě k událostem roku 2011

Z kroniky Radosti

- 27. 1. – Petru a Ivě Stoklasovým se narodila dcera Zuzanka
- 11. 2. – Narozeniny otce Tiška
- 7. 5. – Pavel „Dingo“ Lukeš si vzal Květu „Fisis“ Juřenovou v kostele ve Višňověm
- 7. 5. – Daniel Kalich a Lucie Švábová si slíbili lásku, úctu a věrnost v žebětinském kostele

30. 7. – David „Dick“ Adámek a Silva Juránková si řekli své Ano v kostele sv. Antonína na Blatnické hoře

27. 8. – Michal „Vlk“ Krejčí si vzal Markétu Wajсарovou v kostele sv. Jakuba v Červeném Kostelci
1. 9. - Na post koncertního mistra České filharmonie nastoupil 1. září 2011 Pepa Špaček, v pětadvaceti letech nejmladší houslový mistr v historii orchestru

3. 9. – Zuzka Novotná a Petr Dvořák byli sezdáni v kostele sv. Václava v Křižanově

3. 9. – Jiří „Datel“ Tollner a Julie Weinbergerová měli svatbu v kostele sv. Augustína

10. 9. – Markéta „Maiki“ Langová a Ondřej Záleský si slíbili věrnost v kostele v Brně - Židenicích

17. 9. – Barbora „Barášek“ Kohoutková a Petr Loučka si řekli své Ano v bazilice Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše ve Žďáře nad Sázavou

17. 9. – Petra Belatková a Jiří Malý měli svatbu v kostele sv. Prokopa ve Žďáře nad Sázavou

28. 9. – Josef „Zajíc“ Suchár oslavil 25. výročí kněžství děkovnou mší svatou v Neratově

8. 10. – Anežka Hordějčuková a Ondřej Čermák si řekli Ano v kostele sv. Prokopa v Dlouhé Třebové

16. 10. – Kristýna Odložilová uspěla s písní Memory na celostátním pěveckém festivalu Nad oblaky, aneb každý může být hvězdou

21. 11. – Václavu „Bohoušovi“ a Jitce „Třešniče“ Vinklerovým se narodila dcera Dorotka

3. 12. – Janě a Jakobovi „Benovi“ Kylarovým se narodilo již páté dítě, s krásným jménem Štěpánek

Tajemník

Ke zvládání agendy spojené s tábory a akcemi během roku mělo Středisko Radost do předloňských voleb do Rady Sdružení de facto jeden a půl úvazku (otec Tišek a Štěpán). Po volbách práce padla na jednotlivé radní, ale bylo jí opravdu mnoho, takže se středisková Rada rozhodla po vzoru jiných neziskovek najmout si pracovní sílu

ke zvládání administrativy a další agendy spojené s chodem organizace.

V popisu mé tajemnické práce je především zajišťování vnitřní agendy: správa pošty, obíhání úřadů, svolávání na schůzky, hlídání termínů a úkolů, apod. Práce je během roku rozložena docela nerovnoměrně, v některých měsících se prakticky nic velkého neděje, v jiných, obzvláště těch předtáborových, je práce až nad hlavu.

Ještě představím sebe – mé jméno je Vojtěch Drápal, studuji už třetím rokem v Brně práva a ekonomii a se Střediskem jako takovým mám co dočinění už dvanáct let. Vedle studia, které mě doopravdy baví, se věnuji hlavně organizování volnočasových akcí ať už na Americe, nebo s jinými organizacemi. To jen tak, abyste věděli, kdo vám to zvedá telefon či odpovídá na mail, až se budete ptát na něco ohledně přihlašování na tábor, nebo budete něco potřebovat od Střediska Radost.

Tajemník Vojtěch „Woyta“ Drápal

Jak to bylo na Americe před 20 lety?

Možná se někdo bude divit, ale bylo to stejné jako dnes. Stejně krásné podhůří Orlických hor, podobně hezký kamenný dům, krásný areál. Konec turistických cest, téměř na dohled k Divoké Orlici, Zemské bráně, Polsku. A lidé, hledající a nacházející přátele, životní lásky, dovednosti, mrštnost, víru, ztracený klid...

Stejně obtížné jako dnes bylo získat obětavé starší praktikanty a vedoucí, kteří by se starali o mladší táborníky.

Už jsme se nemuseli skrývat s tím, že jsme křesťané. Po jednom létu se čtyřmi „velkými“ běhy zahájila týdenní Jitřenka, tehdy zároveň jako týden stavby tábora, čili jako nultý běh. Kuchyně nebyla tak dobře vybavená, ale prudce se to zlepšovalo. Totéž se týká sociálního zázemí. Stany a podsady

vypadají stejně jako v roce 1975.

Samozřejmě bylo víc důrazu na ryze tábornické dovednosti, jako je morseovka, lasování, krinolína, sekýrka na kůl, chůďy. Stopy jsme ale neodlévali ani tenkrát. Ontáriu jsme ještě neříkali NAŠE, ani dalším okolním travnatým loukám. Ale hřiště, táborový kruh, Mlázi jsme obhospodařovali stejně pečlivě jako dnes.

Není nutné, aby se dobré příliš měnilo. Proměňující se stále nechť jsou lidé – a to k dobrému. Bůh v tom buď s námi.

otec Martin

Táborová rada

Táborová rada vznikla, aby ulehčila práci Střediskové radě tím, že kompetence ohledně táborového programu převezme na sebe. Táborová rada má v současné době 14 členů. Jsou to všichni vedoucí běhů včetně Jitřenky a Tábora rodin, a jejich zástupci. Patří sem i delegáti ze Střediskové rady a také ti, kdož pracovat chtějí a o něž rada stojí, jako Honza Šidlo a Maruška Ondračková.

Jak již bylo řečeno, Táborová rada řeší táborový program, mimoto doporučuje Střediskové radě hlavní vedoucí běhů. Žádný složitý orgán, prostě ti, co mají zkušenost, se jí snaží prodiskutovat a uchopit tak, aby to bylo prospěšné pro další ročník táborů.

A jaké jsou výsledky po čtvrt roce? Táborová rada požádala konkrétní lidi o vedení přípravných týmů tábora: tým ideje, her, zápisníku a výletu, pověřila sportovní vedoucí oživením sportovních programů. Doporučila vedoucí běhů, vymyslela řešení k selekci a archivaci fotek, vypsal soutěž k plánované reorganizaci a elektronizaci budiček, doporučila koordinátory formace rádců a několik menších věcí.

Důležitý je fakt, že se Táborová rada snaží zapojit co nejvíce lidí do fungování Ameriky a celého

společností. Moc dobře chápeme, že nic nelze nařizovat jen tak svrchu. Chceme dosáhnout širšího konsensu napříč společnostmi, aby se na Americe co nejméně lidí cítilo jako doma. Prosíme proto všechny, aby se nabízel ke spolupráci ať už nabídnutou pomocí, nebo alespoň návrhy, co všechno by se dalo zlepšit. Veškerou spolupráci můžete adresovat osobně na kohokoliv z Táborové rady, nebo mailem na všechny členy taborovarada@taborradost.cz.

Děkujeme, že nám pomáháte.

Jan Šidlo, sekretář Táborové rady

Idea letního tábora 2011

Každá mise má svůj začátek. Ta naše začala počátkem loňských prázdnin pozváním filadelfského biskupa Jana Nepomuka Neumanna do Ameriky, do jeho diecéze. Ptáte se, proč zval právě nás? Odpověď je prostá. Jednak jsme jeho krajané a také věděli, že právě na Americe, na Radosti nalezneme takovou pomoc, kterou potřebuje – ochotné, nebojácné táborníky, kteří se nezaleknou temných amerických lesů, dlouhých cest škobrtajícími dostavníky, ba ani tvrdé a namáhavé práce. A tak se naši táborníci vydali na náročnou a nebezpečnou cestu přes Atlantik, jejíž cíl je přivítal s otevřenou náručí. Z ulic North Bush, Lancaster, Nortwalk či Silver Lake se ozývaly výkřiky radosti „Welcome to the New World, welcome to America“. Takováto přivítavá slova však neslyšali od místních usedlíků vždy. Jednalo se především o přistěhovalce z Evropy, kteří byli rádi, že se v pořádku dostali přes oceán a dokázali se postarat o vlastní obživu. Proto jim už ale nezbývaly prostředky ani čas na rozvoj svých osad, či šíření víry mezi ostatními osadníky. Právě toto přinutilo biskupa Jana zvat dobrovolníky do své diecéze, která byla na jeho malý počet pomocníků příliš rozlehlá.

Každá mise má svůj účel. Ten jsme také brzo

pochopili. Jak mohou usedlíci žít bez snadno dostupné vody? Bylo nutno postavit studnu. Jak se mohou starat o vlastní rodiny, když nemají kde vydělat peníze? Stavba pily, mlýna, tržiště, skladu se také zdařila. Kam se mají podít děti, jejichž rodiče nevládli dlouhou plavbu přes oceán, a kde se mají všechny děti vzdělávat? I pro ty jsme postavili školy a sirotčince. Kde se budou léčit nemocní? Nezapomněli jsme ani na nemocnici a lékárnu. Kde mají kněží sloužit mše a božím slovem povzbuzovat osadníky? Kostely a kaple vyrostly jako jedny z prvních budov. A to nejen v našich vesnicích, ale dokonce i Filadelfii. Hrška kněží ale nestačí na evangelizaci tak rozsáhlé diecéze. Ano, to byl i náš úkol, být příkladem života s Kristem. Nebylo to vždy jednoduché, museli jsme se mnohému naučit, abychom jednotlivé budovy mohli vůbec postavit. Nezalekli jsme se ani dlouhých cest mezi vesnicemi, ba ani banditů číhajících na osamělé poutníky. Co ale nakonec celou misi málem pokazilo, byla ziskuchtivost místních farních kurátorů, kteří, ač neprávem, nám chtěli sebrat budovy, které jsme postavili. Tvrdili, že prý stojí na jejich pozemcích, ačkoliv hned po příjezdu nám oni sami tyto pozemky dali. Co se dalo dělat, tento spor musel být postaven před soud. Vyhráli jsme? Opravdu nevíte? Po dlouhém přelíčení a díky mnoha důkazům, které naši táborníci nasbírali, se nám to podařilo a my jsme slavnostně předali biskupu Janovi klíče od vesnic, které jsme pomáhali budovat.

Každá mise má také svůj konec. Mise v Novém světě 2011 pro každého táborníka koncem tábora skončila, ale jak řekl biskup Jan: „Vaše mise končí, ale nová mise pro každého z vás právě začíná, doma, ve škole, mezi kamarády, a všude kam se dostanete.“ Tak ať je vaše nová mise nejméně stejně úspěšná jako loňská Mise v Novém světě 2011.

Marie Ondračková

1. běh Tábora Radost

„Vždyť splněním „kritérka“ se nám otevírá cesta do Ameriky a tím také možnost pomoci sv. Janu Nepomuku Neumannovi s misíemi. Myslím, že po zdárném splnění táborové zkoušky jsou kluci a děvčata připraveni na cokoliv, co by je mohlo během jejich cesty potkat. Ať už se jednalo o lezení na stěžeň lodi při plavbě přes Atlantik (šplh na lano), či zkrocení divokého bizona (řetězová lávka) nebo přechod přes bažiny po kládě (vodní kladina), ale také zároveň se museli připravit na misie jako takové; k tomu složila náboženská část táborového kritéria – Jsem v rukou Krista.“

Období: 2. 7. - 16. 7.

Počet účastníků: 113

Počet vedoucích: 44

Počet táborových dnů: 15

Počet družin: 14

Vítězná družina: Lišky

Zajímavost: Po dlouhé době velmi nízký průměrný věk úzkého vedení tábora – 20,2 let.

2. běh Tábora Radost

„Podle instrukcí jsem putovala po světylkách a provázku nočním lesem. Až jsem dorazila k osvětlenému bunkru a tam na mě čekala Smrtka! Ze dvou Smrtek, které obývaly zarostlý bunkr, se nakonec vyklubala poměrně přátelská stvoření. Nejenže mi sehnaly fixu, abych se mohla zapsat na listinu, ale navíc mi jedna (záhrobním hlasem) poradila, že na každé další křižovatce je světlo. Potom už nebylo příliš těžké dostat se zpátky do tábora – zvlášť, když jsem zjistila, že se nacházím na Malé Americe, naší obvyklé denní běžecké trase. Takže, i když napíšu, že jsme byli velmi odvážní, stejně se nám myslím ulevilo, když jsme dorazili do tábora.“

Období: 16. 7. – 30. 7.

Počet účastníků: 98

Počet vedoucích: 37

Počet táborových dnů: 15

Počet družin: 12

Vítězná družina: Kamzíci

Zajímavost: Kynutých meruňkových knedlíků se udělalo 480, z webové ankety vyplývá, že skutečnost byla považována za nejméně pravděpodobnou variantu.

3. běh Tábora Radost

„Všichni jsme se sešli v Jerichu a očekávali příchod „Ohnivce“, kterým byl dnes Peťa Janko. Po chvíli čekání přiběhl s pochodní ohně, kterou předal naší rádkyni Kačce Pokorné, a ta začala oheň zapalovat z první světové strany. Když zbývající tři rádcí zapálili hranici, recitoval otec Tišek tradiční slavnostní verše Václava Renče „Pane lesů, hor a vod“. Poté, co jsme zahájili večer modlitbou, přišly tolik očekávané táborové písničky. Nevím, jak ostatní táborníci, ale já jsem se už moc těšila, až si zazpívám svoje oblíbené písničky v kruhu přátel u praskajícího ohně.“

Období: 30. 7. – 13. 8.

Počet účastníků: 111

Počet vedoucích: 34

Počet táborových dnů: 15

Počet družin: 14

Vítězná družina: Vlaštovky

Zajímavost: Na třetí běh si gumáky přivezlo 43 dětí.

Jitřenka Radosti

„Dopolední čas jsme využili k tomu, že jsme v družinách navštívili bunkry, stavěli hráze na potůčcích a domečky pro skřítky. Po obědě jsme si odpočinuli u další kapitoly o Narnii a poté nás čekal náročný úkol: poskládat dohromady kouzelné narnijské zrcadlo, jehož střípky jsou ukryty v lese a střeží je různé škodolibé lesní bytosti.“

Období: 13. 8. – 20. 8.

Počet účastníků: 67

Počet vedoucích: 31

Počet táborových dnů: 8

Počet družin: 7

Zajímavost: Družina Tumnusů při tanečním vystoupení ve stylu rapu, která se svým frontmanem Evžou strhujícím způsobem vystihla podstatu družinového výletu k Divoké Orlici.

Tábor rodin I

„A ta skluzavka u tůňky, to bylo překvápko! Málo kdo odolal... Poté co jsme se posilnili na těle snídaní a na duši mši svatou, čekalo nás poznávací příroda s Janinkou. Jestlipak najdete v přírodě něco měkkého či ostrého? A co takhle něco krásného? Že by maminka? Nebo sedmikráska? :o) Během dopoledne jsme také měli příležitost dokázat, že celá rodina dokážeme splnit brouččí kritérium. A po výborném obědě jsme se uložili pod stromy a poslouchali další brouččí příběhy pana Karafiáta. Ale protože bylo opravdu horko, tak HURÁ do Žamberka do aquaparku.“

Období: 21. 8. – 25. 8.

Počet účastníků: 88 (33 rodičů +55 dětí)

Počet pomocníků: 15

Počet táborových dnů: 5

Počet rodin: 18

Tábor rodin II

„Po třetím signálu jsme se sletěli na nástupu, protože celým letošním táborem prolétáme jako broučci. Dozvěděli jsme se, že není ráno, ale večer, a že dnes bude na programu naučit se svítit. A není to tak jednoduché, jak by se zdálo; chráníme tu naši svíčku celá rodina, a přesto záškodník vítr asi desetkrát zvítězil. Po výborném obědě jsme někteří vyráběli lucerničky a někteří tatinčkové, jako já, dobíjeli svoje baterky zodpovědným spánkem.“

Období: 25. 8. – 30. 8.

Počet účastníků: 69 (30 rodičů +39 dětí)

Počet pomocníků: 14

Počet táborových dnů: 5

Počet rodin: 15

Pololetní setkání

„Na začátku února jsme všichni během pololetních prázdnin putovali do země Nezemě. Člověk musel odložit všední realitu při odjezdu, aby se mohl lépe ponořit do světa plného fantazie. Bylo to krásné prožít prázdnin v nádherném společenství Radosti.“

Jarní setkání u ombudsmana

„V sobotu 19. března se sešla většina táborových vedoucích na pravidelném školení u ombudsmana. Nejenom, že jsme byli školeni v různých oblastech, od bezpečnosti po pravidla pro vedení akce, ale stihli jsme využít volný čas i k duchovním a i zábavným aktivitám.“

(bez fotografií)

Předjaří na Americe

„Jarní prázdniny loňského roku byly ve znamení Willyho Foga. Jistě není třeba představovat britského gentlemana, který procestoval celý svět. Tentokrát jsme ho však doprovázeli i my, a tak cesta netrvala déle než pět dní.“

Postní setkání

„Začátkem dubna proběhlo postní setkání v několika rovinách. Velký vliv zde měla formace, protože mezi účastníky byla řada rádců a rádcovských nadějí. Dále tu byla rovina duchovní, kterou v duchu postní doby vedl otec Tišek, a pak šlo také o odpočinek a hry.“

Velikonoční duchovní obnova

„Velikonoce jsou na Americe tradičním setkáním a duchovní obnovou. Přednášky a myšlenky připravené otcem Tiškem, tentokrát na téma „Koho hledáte?“ byly obohacující stejně jako zvyky a zábava taktéž spojená s oslavami Kristova zmrtevýchvstání.“

1. květnová brigáda

„1. květnová brigáda byla jednou velkou obnovou našeho objektu na Americe po zimní sezóně. Většina venkovních prostor byla opět uklizena a oprášena, částečně se opravovaly i příjezdové cesty a dokonce se i kácelo v bažinách.“

2. květnová brigáda

„Týden po první květnové brigádě jsme přijeli na Ameriku znovu, tentokrát abychom již skutečně rekonstruovali to, co zima anebo čas napáchaly. A tak jsme opravovali střechu Obýváku, dělali inventuru v Ambuláku, opravovali zídku v Jerichu, natírali a dobrovolně dělali ještě spoustu další práce.“

Rádcovské setkání

„Letošní rádcovské setkání bylo skutečně jiné, než ta předchozí. Všechna školení, která adepti absolvovali, byla vedena interaktivně, mnohdy v okolních hvozdech tak, aby se rádcové naučili skutečně co nejvíce praktických věcí. Což bylo později testováno i během rádcovských zkoušek.“

Přípravný víkend

„Každý, komu bylo jasné, že se tábor sám nepostaví, přijel týden předem a dal se do stavění stánů a přípravy prostor, což bylo někdy i náročnější, než se zdálo. Zkrátka všichni se podíleli na tom, aby, až přijedou naši malí hosté, bylo vše co nejlépe připraveno.“

1. zářijové setkání

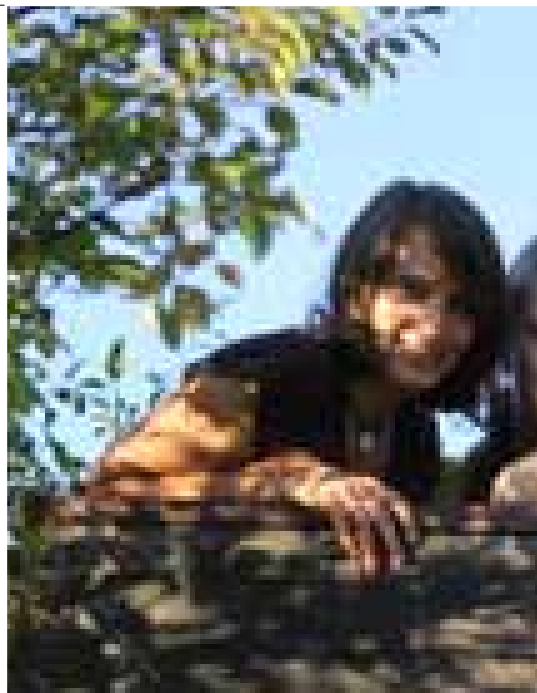
„Na prvním zářijovém setkání jsme uklízeli objekt po letošních táborech a zároveň jsme ho připravovali na zimní sezónu. Jednou z nejdůležitějších prací bylo vyhloubení děr na betonové patky pro usazení skladovacího kontejneru, ale brambory jsme nakopali a uskladnili je.“

2. zářijové setkání

„Připravovali jsme venkovní kuchyni na rekonstrukci a dokončovali to, co jsme nestihli na prvním setkání, takže jsme sbírali, natírali, uklízeli, uklízeli, uklízeli...“

Podzimní listí

„Setkání, které proběhlo uprostřed října, bylo nesené odkazem Járy Cimrmana a jeho bádání v okolí Ameriky. Bylo zjištěno, že právě zde narážel český genius na skřítky. Tak jsme i my šli ve stopách těchto malých lidí a zároveň i ve stopách velkého muže.“

Podzimní školení u ombudsmana

„Tento rok bylo podzimní školení u ombudsmana skutečně netradiční. Zejména v tom, že bylo dvoudenní, což znamenalo mnoho výhod. Člověk měl možnost seznámit se s více tématy, seznámit se s více kamarády, se kterými mohl strávit i příjemný večer.“

(bez fotografií)

Sázení stromu sv. Anežky České

„Na začátku listopadu (5.11) se mnoho mladých i o něco starších sešlo, aby zasadili památný strom – lípu ke cti svatě Anežky České, čímž jsme slavili 800 let od jejího narození.“

Vánoční setkání

„Toto klasické vánoční setkání na přelomu roku bylo vyhledávané i z toho důvodu, že takový Silvestr, jako na Americe, nikde jinde nestrávíte. Hry i duchovní program byly tentokrát vedeny ideou Snů. A tak jsme vlastně každý den snili i během bdění.“

Úterní setkávání v Brně

Přibližně jednou za čtrnáct dní v úterý se odehrávají taková malá setkání lidí, kteří se znají z Ameriky. Říkáme tomu spolčo, i když by se možná hodil spíš jiný název. Bývají to taková neformální setkání, kde je prostor pro modlitbu, zamyšlení nebo diskuze o různých tématech, někdy nějaký krátký film, hry (v poslední době jsme si docela oblíbili hry á la Partička) a někdy třeba jen tak sedíme, jíme vánoční cukroví, hraje Černého Petra a povídáme si o všem možném. Ale dají se dělat i jiné věci, už jsme šli na brusle, byli jsme hrát pétanque a plnili jsme různé úkoly po Brně (třeba na Nových Sadech jsme soutěžili o to, který tým postaví vyšší věž z věcí, které najde v okolí).

Ale hlavně je to možnost potkávat se častěji s lidmi z Ameriky a společně zažít něco pěkného. Chodí táborníci i vedoucí. Někdy nás přijde osm, někdy patnáct, někdy i víc, ale stále je tam dost místa pro všechny, kteří by chtěli přijít. A nebojte se...my nekoušeme.

Bety Škrobová

Modlitba růžence v Proglasu

Pravidelně se také scházíme na modlitbě růžence. Každou čtvrtou středu v měsíci se členové Střediska Radost scházejí, aby se modlili do živého vysílání. Pokud tedy máte chvíli v tomto čase, neváhejte a zvyšte naše počty, nejbližší takové setkání se uskuteční 23. února v Proglasu na ulici Barvičova 85 v Brně. Scházíme se vždy do 17:45, abychom mohli v šest hodin nerušeně začít.

Jaké akce nás čekají v roce 2012

Aktuální informace o táborech, termínech, cenách a přihlašování jsou na www.taborradost.cz.

Pololetky + jarní prázdniny	2. 2. - 7. 2.
Školení vedoucích	3. 3.
Postní	23. 3. – 25. 3.
Velikonoce	4. 4. – 9. 4.
1. květnová brigáda	27. 4. – 1. 5.
2. květnová brigáda	4. 5 – 8. 5.
Rádcovské setkání	25. 5. – 27. 5.
Stavěčky	22. 6. – 30. 6.
1. běh tábora Radost	30. 6. – 14. 7.
2. běh	14. 7 – 28. 7.
3. běh	28. 7. – 11. 8.
Jitřenka	11. 8. – 18. 8.
Tábor rodin I.	19. 8. – 23. 8.
Tábor rodin II.	24. 8. – 29. 8.
Sklízení po Jitřence	18. 8.
Sklízení po táborech	1. 9. – 2. 9.
1. zářijové setkání	7. 9. – 9. 9.
2. zářijové setkání	27. 9. – 30. 9.
Podzimní listí	24. 10. – 29. 10.
Školení vedoucích	24. 11. – 25. 11.
Vánoční setkání	28. 12. – 2. 1. 2013

Kontakty:

Sídlo sdružení

Středisko Radost, o. s.
Mrkosova 2043/20
615 00, Brno – Židenice
stredisko@taborradost.cz

Adresa tábořiště

Tábor Radost
samota Amerika R25
561 82, Klášterec nad Orlicí

Statutární orgán SR

Ing. Vít „Viki“ Kubíček
statutar@taborradost.cz
kubicek@taborradost.cz
tel.: 606 702 621

Tajemník

Vojta „Woyta“ Drápal
tajemnik@taborradost.cz, v.drapal@email.cz
tel.: 733 741 741

Duchovní rádce

Otec Tišek – František Fráňa
otisek@taborradost.cz

Radní

otec Martin (Martin Holík),
omartin@taborradost.cz
Tomáš Holík, tholik@taborradost.cz
Jiří Dobrovolný, dobrovolny@taborradost.cz
Evžen Adámek, adamekevzen@quick.cz
Josef Rous, peparous@volny.cz
Vojtěch Kozlík, vojta@kozlik.cz
Jan „Chip“ Valoušek, valousek.jan@gmail.com
Eliška „Bety“ Škrobová, bety-eli@seznam.cz

Tiráž

Zpravodaj Střediska Radost.

Vydalo Středisko Radost, o. s.,

Mrkosova 20, 615 00, Brno

IČ 60552921, registrace 15. 2. 1994 u MVČR

pod číslem II/s-OS/1-23524/94-R.

Redakce Jan Šídlo, Vojtěch Kozlík

Grafická úprava Radek Medal, www.medal.cz

Foto a kresby – archiv

Tisk – Tiskárna FLORA

© 2012 Středisko Radost 2012

www.strediskoradost.cz

Neprodejné